

което сме спечелили съ борба. Него никой не може лесно да ни отнеме.

Ние познаваме селяни, които сж станали писатели, учени, видни обществени дейци, народни представители. Срѣщахме фабрични работници — чудни борци и организатори. Познаваме учители и учителки, които не само бързо развиха спящитѣ дотогава у тѣхъ сили, но и блѣскаво се проявиха на дѣло. Видѣхме поети, които съчиняваха своитѣ стихове около машинитѣ и становеѣ; философи, които записваха своитѣ мѣдри мисли надъ шивашката или общарската маса. Видѣхме гимназисти — юноши и девойки — които подѣ лжчитѣ на свѣтлината и знанието разцвѣтяваха като майски день, разпалваха се като майско слънце и рѣзко се откъсваха отъ миналото съ неговата назадничавостъ и заспалостъ. И като си спомняме всички тия срещи и познания, лични и задочни, мислимъ, че имаме право да кажемъ увѣрено, опредѣлено:

— Нѣма човѣкъ, какъвто ще да бжде, който да не може да се издига нагоре, да върви напредъ. Може неговиятъ умъ да е по-мраченъ отъ най-мрачнитѣ. Може неговото положение да е по-тежко отъ най-тежкитѣ. Може той да е най-посрѣдствениятъ. Въ края на краищата, понѣкога съ усилена борба, той може да се изправи на краката си, да си пробие пѣтъ. Достатъчно е душата му да е запалена колко-годе отъ **стремежъ къмъ свѣтлина**. Остава му да раздухва това свое пламъче и да го **превърне въ източникъ на свѣтлина**, както за себе-си, така и за другитѣ.

Н. Монецъ

За читалището

Седя предъ прозореца и гледамъ. Изъ улицата се движатъ много хора. Едни сж облѣчени по-хубаво, други — по-бедно. Ето оная тамъ жена вѣтрѣе скъпа копринена кърпа, до нея единъ старецъ е обутъ въ нови, лѣскави галоши, настрана играе дете съ обржчъ, а на главата му е черна, широкопола шапка съ панделки, които се вѣтрѣятъ красиво надъ раменетѣ му. Следъ малко се чу грохотъ и отъ долу се зададе пълненъ автомобилъ съ хора, накиченъ съ куфари и вързопи. Той отиваше нѣкъде. Не спрѣлъ още да пухти, ето земята запрепера отъ трамвая, който като змия обиколи кжщитѣ, подсвирна, спрѣ, слѣзоха пѣтници, качиха се други, пакъ свирна и потегли. Не мина много време, надъ